

[Ministeren for nordiske anliggender.]
handlingens tid på det nordiske område og samtidig efter årelang venten er på vej til det europæiske forhandlingsbord.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 10.45.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Ivar Nørgaard: Af alle, der helhjertet har arbejdet for skabelsen af en nordisk økonomisk union, blev meddelelsen i går om, at de nordiske embedsmænd var blevet enige, modtaget som et glædens budskab. Der er grund til at takke embedsmændene for deres energiske forhandlingsindsats og også til at lykønske statsministrene i de nordiske lande. Trods deres fysiske fravær har disse statsministre ved livlig brug af telefonen kunnet gennemføre de planlagte politiske forhandlinger og dog opfylde den finske regerings ønske om ikke at holde fællesmøder.

Som bekendt blev skitsen til en nordisk økonomisk union allerede udformet i det danske markedssekretariat under en socialdemokratisk regerings ledelse, og vi kan derfor kun udtrykke glæde over, at den nuværende regering i så høj grad har accepteret den planlagte politik, som har fået fuld opbakning af alle de nordiske landes faglige landsorganisationer. Hvis regeringen også på andre områder havde fulgt samme kloge linje, havde meget set ganske anderledes ud i dag.

Det er bemærkelsesværdigt, at størstedelen af den borgerlige presse og så godt som alle erhvervsorganisationer og arbejdsgiverinstanser uafsladeligt indtil sidste time forbitret har lagt gift for tanken om den nordiske union. Man har opereret med et batteri af modargumenter, som nu klart fremtræder som ganske uholdbare. De fremførte økonomiske argumenter imod en nordisk økonomisk union er klart tilbagevist gennem den

aftale, embedsmændene nu på statsministrenes vegne har indgået.

Navnlig er det jo nu helt klart, at landbruget vil kunne få helt håndgribelige økonomiske fordele, der af regeringen selv anslås til en værdi af 300-400 mill. kr.s eksport pr. år. Det må være med en besynderlig fornemmelse, at præsidenten for Landbrugsrådet nu må erkende, at landbruget trods hans energiske modstand bliver håndgribeligt hjulpet gennem oprettelsen af Nordek.

Det er jo imidlertid ikke kun landbruget, der har fremsat økonomiske argumenter imod oprettelsen af Nordek. En række synspunkter har været fremført enten imod bedre vidende, eller fordi de pågældende erhvervsorganisationers ledere ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i, hvilke muligheder der var under forhandlingerne. Det viser sig jo nemlig, at hovedparten af de argumenter, erhvervsorganisationerne har fremført, bygger på den antagelse, at man slet ikke kunne få toldsuspensioner, og at omkostningsniveauet ville gå urimeligt i vejret, noget, der nu er tilbagevist, fordi det virkelig er lykkedes at finde frem til et fornuftigt kompromis, som først efter flere års forløb, i visse tilfælde 15 års forløb, overhovedet vil vise sig i form af toldændringer — og som markedsministeren så rigtigt sagde det til morgen, så kan meget ændre sig i løbet af disse 15 år. Man må formode, at erhvervsstrukturen er helt anderledes end i dag, og man må vel navnlig formode, at det får indflydelse på erhvervsvirksomhedernes egen økonomiske politik, at de nu ved, hvad de har at holde sig til.

Imidlertid er det jo ikke kun økonomiske argumenter, der har været fremført; de kan jo altså nu siges stort set kun at have historisk værdi. Men det er karakteristisk, at også den finske regerings holdning i denne sag er blevet mistolket. Vi har flere gange her fra denne talerstol og i diskussioner rundt omkring i landet påpeget, at den vurdering, den borgerlige presse og de, der i forvejen var kritisk indstillet over for den nordiske økonomiske union, anlagde, at finerne i virkeligheden ikke ønskede en nordisk økonomisk union, var fejlagtig. Vi har løbende kontakt med fagbevægelsen og de socialdemokratiske partier i de andre nordiske lande, og vi har, hver gang vi har delta-